

ΤΜΗΜΑ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ - ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΧΩΡΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
ΕΘΝΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ

Το Τμήμα Περιβάλλοντος του ΣΥΡΙΖΑ συμμετείχε στην 1η ημέρα του Εθνικού Διαλόγου για το κυνήγι, που κάλεσε ο αναπληρωτής Υπουργός ΠΕΝ κ. Τσιρώνης (10/3/2016). Ακολουθεί η τοποθέτησή του τμήματος.

Το άνοιγμα του διαλόγου για το ζήτημα του κυνηγιού είναι μια σημαντική πρωτοβουλία που αφορά μια ιδιαίτερη δραστηριότητα με μακρόχρονη παράδοση. Προηγούμενες προσπάθειες για αναμόρφωση και εκσυγχρονισμό του κυνηγιού ακολούθησαν μια μάλλον άδοξη πορεία. Αν όμως ο τωρινός διάλογος τελεσφορήσει, όλες οι πλευρές θα βγουν ωφελημένες· ο εκσυγχρονισμός του πλαισίου του κυνηγιού δεν είναι ένα παιχνίδι μηδενικού αθροίσματος.

Σχετικά με το κυνήγι αυτό καθαυτό, ιδιαίτερη σημασία έχει η διατήρηση της φύσης και της βιοποικιλότητας και όχι η ηθική πλευρά του κυνηγιού ως δραστηριότητα, τουλάχιστον στον παρόντα διάλογο. Ο φυσικός πλούτος της χώρας αποτελεί δημόσιο αγαθό και πρέπει απαραίτητα να διαχειρίζεται προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος και της διατήρησης της βιοποικιλότητας. Τα παρακάτω είναι μια σύντομη ανάλυση αυτής της θέσης.

Ως γνωστόν, η χώρα μας είναι ιδιαίτερα πλούσια σε βιοποικιλότητα, κάτι που αποτελεί άλλωστε και ένα από τα συγκριτικά πλεονεκτήματά της. Το κυνήγι συνιστά δραστηριότητα που επηρεάζει άμεσα την διατήρηση της βιοποικιλότητας, είναι μια από τις πολλές δραστηριότητες που επιτρέπονται στις περιοχές Natura και επηρεάζει τους πληθυσμούς θηρεύσιμων και μη ειδών. Παράλληλα είναι μια δραστηριότητα που έχει έναν αξιόλογο οικονομικό κύκλο και συχνά αποτελεί επιλογή διασκέδασης στην ύπαιθρο ή ακόμα προσελκύει επισκέπτες από το εξωτερικό.

Σε αυτό το πλαίσιο, οφείλει η χώρα να εκσυγχρονίσει το θεσμικό πλαίσιο του κυνηγιού, ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι αρνητικές του επιπτώσεις, να εναρμονίζεται η Ελλάδα με τις κατευθύνσεις και τις οδηγίες της ΕΕ, να παταχθεί η λαθροθηρία και να ωφελείται το δημόσιο τα μέγιστα από τη διαχείριση των θηραμάτων ως φυσικού πόρου. Σε αυτή την αναμόρφωση, οι κυνηγοί είναι εξίσου αναγκαίοι με τις περιβαλλοντικές οργανώσεις και τους επιστημονικούς φορείς.

Επομένως, οι άξονες, στους οποίους προτείνεται να κινηθεί η συζήτηση είναι:

1. Να υπάρξει στρατηγικός σχεδιασμός για το κυνήγι ο οποίος θα υπάγεται στην Στρατηγική της χώρας για την βιοποικιλότητα.
2. Να εκσυγχρονιστούν οι διατάξεις της δασικής νομοθεσίας και όποιων άλλων διατάξεων αφορούν στο κυνήγι, και ευρύτερα στους μηχανισμούς και υπηρεσίες ελέγχου και φύλαξης
3. Να ληφθούν μέτρα για την πάταξη της λαθροθηρίας, η οποία αποτελεί μάλιστα τόσο για το περιβάλλον όσο και για τους ίδιους τους κυνηγούς.

Ειδικότερα:

Η υφιστάμενη νομοθεσία που διέπει το κυνήγι βασίζεται κυρίως στον χουντικό και αναχρονιστικό νόμο του '69· μια νομοθεσία που έχει επί της ουσίας εκχωρήσει την θηρευτική πολιτική στους ίδιους τους κυνηγούς και έχει μεταβιβάσει στις οργανώσεις των κυνηγών πολιτειακές λειτουργίες, σε αντίθεση με την συνταγματική προσταγή για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος από το κράτος.

Θεωρούμε συνεπώς πως η πολιτική για το κυνήγι, οι έρευνες που αφορούν την θηραματική δραστηριότητα (παρακολούθηση, προγραμματισμός, σχεδιασμός), ο ελεγκτικός μηχανισμός, καθώς και τα έσοδα από την έκδοση των αδειών θα πρέπει να περιέλθουν στο κράτος.

Ειδικότερα, οι πόροι από το κυνήγι θα πρέπει να αποδίδονται στο Δημόσιο, το οποίο μέσω ειδικού λογαριασμού του Πράσινου Ταμείου θα τους διαθέτει αποκλειστικά στη διαχείριση της άγριας πανίδας.

Οι κυνηγετικοί σύλλογοι θα πρέπει να εναρμονιστούν με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα «περί σωματείων,» ώστε να απαλειφθεί ο περιορισμός της σωματειακής ελευθερίας που υφίστανται σήμερα. Τα έσοδα των συλλόγων δεν θα πρέπει να σχετίζονται με την έκδοση άδειας θήρας, ούτε θα

πρέπει να ρυθμίζονται από το κράτος. Θεωρούμε ότι οι σύλλογοι θα πρέπει να στηριχτούν στην πραγματική αυτοχρηματοδότησή τους και όχι στην έμμεση πλην σαφή κρατική χρηματοδότηση. Κατανοούμε την ανάγκη που εξυπηρετούσε η νομοθεσία του 1969, βρισκόμαστε όμως πλέον στο 2016 και το καθεστώς και οι ανάγκες είναι διαφορετικά.

Το δημόσιο συμφέρον θα πρέπει να εξυπηρετηθεί πρωτίστως από δομές της πολιτείας, εφόσον το κυνήγι αποτελεί μορφή εκμετάλλευσης ενός δημόσιου φυσικού πόρου.

Επιπλέον, μεγίστης σημασίας είναι ο μηχανισμός ελέγχου και η εκπαίδευση ως βασικά στοιχεία της πάταξης της λαθροθηρίας. Με το σημερινό καθεστώς ο ελεγχόμενος είναι ταυτόχρονα και ελεγκτής, καθώς η Ομοσπονδιακή Θηροφυλακή είναι ιδιωτική. Μάλιστα, της έχει ανατεθεί δημόσια εξουσία και δη αστυνομικά και ανακριτικά καθήκοντα. Πρόκειται για εξόφθαλμη περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων.

Για την φύλαξη και ειδικότερα για την θηροφυλακή προτείνεται, στο πλαίσιο της αναδιοργάνωσης των υπηρεσιών για το φυσικό περιβάλλον και βάσει της ανάγκης για μια ενιαία κάθετη δομή για τα δάση και το φυσικό περιβάλλον, να ενταχθεί η θηροφυλακή σε έναν ενιαίο φορέα φύλαξης της φύσης. Ενδεικτικά, θα μπορούσαν να δημιουργηθούν ανά Διεύθυνση Δασών σε επίπεδο Νομού Τμήματα Φύλαξης στα οποία θα μεταφερθούν όλες οι αρμοδιότητες φύλαξης που σήμερα είναι διαχυμένες σε Δασική Υπηρεσία, φορέας διαχείρισης και κυνηγετικές οργανώσεις. Οι φύλακες θα κατανέμονται ανά Δασαρχείο ή Δ/ση, όπου δεν υπάρχει Δασαρχείο και φορέας διαχείρισης. Σε αυτό το μοντέλο η θηροφυλακή θα πρέπει να διατηρήσει την αυτοτέλειά της- τουλάχιστον για μια μεταβατική περίοδο, ώστε να ελαχιστοποιηθούν προβλήματα.

Επιπροσθέτως, η εκπαίδευση των κυνηγών αποτελεί αναγκαίο μέτρο για την πάταξη της λαθροθηρίας. Οι εξετάσεις στις οποίες υπόκεινται οι κυνηγοί θα πρέπει να προϋποθέτουν μιας μορφής εκπαίδευση και να μην είναι μια απλή γραφειοκρατική διαδικασία. Οι εξετάσεις θα πρέπει να εκπονούνται από τον φορέα έκδοσης των αδειών και να έπονται εκπαιδευτικών σεμιναρίων. Θα ήταν άλλωστε σκόπιμο να συμπεριλαμβάνουν και πρακτικό μέρος συνδυασμένο με εργασίες διαχείρισης μιας περιοχής.

Τα ειδικότερα θέματα που αφορούν το κυνήγι είναι πολλά και δεν είναι δυνατό να αναφερθούν όλα στην παρούσα εναρκτήρια συζήτηση. Ενδεικτι-

κά, θα πρέπει να εκσυγχρονιστεί το νομικό πλαίσιο περί όπλων, να καθιερωθεί ένα νέο σύστημα έκδοσης αδειών με την βοήθεια νέων τεχνολογιών, να καθιερωθεί ένα νέο σύστημα ποινών, να παρθούν αυστηρότερα μέτρα για την πάταξη της αγοραπωλησίας προϊόντων παράνομου κυνηγιού, να αναπροσαρμοστεί η ρυθμιστική, να επανεξεταστεί η ενσωμάτωση της Οδηγίας Πλαίσιο για τα Πουλιά, να αναδιαρθρωθεί η χωρική διάταξη των καταφύγια άγριας ζωής, τόσο σε μέγεθος όσο και σε αριθμό, σε αρμονία και με τις υφιστάμενες προστατευόμενες περιοχές. Στο πλαίσιο αυτού του Εθνικού Διαλόγου θα δοθεί η ευκαιρία να κατατεθούν απόψεις και για αυτά τα θέματα.

Εν κατακλείδι, ενώ γύρω μας όλα αλλάζουν με ταχύτατους ρυθμούς, η επίκληση να μην αλλάξει τίποτα στο κυνήγι μόνο προς όφελος της κοινωνίας, της φύσης και των κυνηγών δεν μπορεί να είναι. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, η διαφύλαξη του περιβαλλοντικού πλούτου και των φυσικών πόρων, σε συνδυασμό με την εξορθολογισμένη διαχείρισή τους, και με κύριο άξονα τον αναντικατάστατο ρόλο του Δημόσιου Τομέα, μπορεί να αποτελέσει την ραχοκοκαλιά και το πλαίσιο αναφοράς μιας ανθρωποκεντρικής οικονομίας.

Η οικολογικά ορθή αξιοποίηση του μοναδικού αυτού φυσικού διαθεσίμου αποτελεί από μόνη της μοχλό βιώσιμης ανάπτυξης.

Οι αλλαγές που προωθούν την βιωσιμότητα της διαχείρισης του φυσικού περιβάλλοντος και η ανάδειξη ενός άλλου μοντέλου ανάπτυξης που θα οδηγεί στον κοινωνικό και οικολογικό μετασχηματισμό, μόνο προς όφελος του κοινωνικού συνόλου μπορούν να αποβούν και να δώσουν μια προοπτική εξόδου από την κρίση.

16-3-2016

Τμήμα Οικολογίας - Περιβάλλοντος & Χωρικού Σχεδιασμού.